

Snežana J. Čkojić

FILOSOFIJA DUGMETA

U džepu mog napretka
Nalazi se jedno dugme
U tom dugmetu nalaze se dve rupe
U njima su igle
Igle imaju uši

Kolika je težina praznine
Tolika je cena slobode

Ne očekujem lagane odgovore
Nisam od onih što se paukovim mrežama
Brane od kiselih kiša

Imam bar to jedno dugme

MANIPULANT

Svet je postao moj
Izvire mi iz oka

Izmislio sam sebi vojnike za igru
I jurišam na brdo prokletnika
Dok mi šaljidžije vezuju ruke na leđa

JUTRO

Jos malo i livada će izbledeti
Korenje će se stopiti sa kostima – duhovima

Čežnja za onostranim nadvladaće telesne nadražaje
I panj, posečeni mudrac kao svetionik zablistati
Oprostićeš svima
Koji su polomili grane tvoje duše i ušli bez dopuštanja
Cvet skuplja laticе
Belina teče glatko kao staklenost vode
Devojčica je bacila šibicu

Nema više kažnjavanja pesnicama
Svanulo je

AVGUSTOVSKE MISLI 1.

Umetnik nije onakav kakvim ga drugi vide
Umetnik je onakav kakvim ga svi vide
Svako za sebe iznova ga stvara
I otvara

Dolazimo na isto
(Kao po rođenju i umiranju u stvaranju raznolikosti)
“Večno se kotrlja točak bića”

U težnji ka stvaranju ne-bića

Umetnik služi da naloži jutarnju vatru
Nečijeg hladnog doma
Često je razbukti
Tu “Ignis Aeternus”
Vrednu oka i varnice u njoj

**Ignis Aeternus, lat: večna vatra*

SREĆAN

Ja sam sve svoje hladnoće prezimeo
Grejući se u toploj dolini suza
Rugajući patetici svog ega, dok trune

Rodio sam se još manji
Smešan

Nisu znali za jednostavnost
Osećaj kada se zbaci teret sa leđa
Postane lagan, poput daha
Izbisan
Srećan

NA ZAHTEV ČOVEKA

Da hitro skočim
na jedno "hop!"
u novu bitku
(ne pravu bitku već rat ega)
u pobeđu nad nejakim
za jednu upotrebu
da poslužim

Poimanje slobode vazda je bila individualna stvar
Poimanje bola uvek je bilo određeno njegovim pragom

Telo neće u pad
zemlja je hladna

Ja sam samo šišarka, sanjam ptice

Odgovor je: Ne